

عنوان مقاله:

ساختار سرمایه و نقدشوندگی سهام: آزمون تجربی نظریه موازنه ایستا در مقابل نظریه سلسله مراتبی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات مالی، دوره 21، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

هیواد نظری - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه حسابداری، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

مهدی بوژ مهرانی - کارشناس ارشد، گروه حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

آرش تحریری - استادیار، گروه حسابداری، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: واحدهای تجاری، اغلب، برای دستیابی به ترکیب بهینه در ساختار سرمایه خود با استراتژی های تامین مالی متفاوتی روبه رو می شوند. مسئله محوری، اثرگذاری تامین مالی بر خصوصیت های بازار سرمایه، من جمله نقدشوندگی سهام است. این پژوهش، بررسی ارتباط ساختار سرمایه و نقدشوندگی سهام را با تاکید بر نظریه های موازنه ایستا و سلسله مراتبی مد نظر قرار داده است. روش: نمونه آماری، ۱۴۶ شرکت عضو بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۶ بود که برای آزمون فرضیه ها از داده های این شرکت ها استفاده شد. روش آماری برای آزمون فرضیه ها، تحلیل رگرسیون چندمتغیره بود. یافته ها: نتایج آزمون فرضیه اول مبین آن است که با افزایش تامین مالی از طریق اهرم مالی، درصد اختلاف قیمت های پیشنهادی خرید و فروش سهام به عنوان معیار نقدشوندگی افزایش و در نتیجه، نقدشوندگی سهام کاهش می یابد. همچنین رابطه معناداری بین تامین مالی از طریق بدهی با سایر معیارهای نقدشوندگی سهام در آزمون فرضیه اول مشاهده نشد. نتایج سایر آزمون ها نیز ارتباط منفی بین تامین مالی داخلی و خارجی با شاخص های نقدشوندگی را تایید کردند؛ به طوری که شواهدی از شدت اثرگذاری معکوس تامین مالی داخلی نسبت به تامین مالی خارجی بر نقدشوندگی سهام به دست آمد که با نظریه سلسله مراتبی در تضاد است. نتیجه گیری: به طور کلی نتایج تجزیه و تحلیل داده ها از نظریه های مطرح شده حمایت نمی کند و گویای این مطلب است که تصمیم های متفاوت تامین مالی در شرکت های بورس اوراق بهادار تهران، تاثیر متفاوتی بر نقدشوندگی سهام و بالطبع، هزینه سرمایه شرکت ها نمی گذارند.

کلمات کلیدی:

تامین مالی، ساختار سرمایه، نظریه سلسله مراتبی، نظریه موازنه ایستا، نقدشوندگی سهام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394909>

